

# Гуллівер

Микола Зеров

Гуллівер фантазує: "Ви? Збагнути  
Чи можете у тямку взяти ви,  
Що горя мав я вище голови  
Не в Бробдінгнегу, не в садах Лапути, —

В південних карлів, долею забутий,  
Шептав я найпалкіші молитви:  
Не так бо люті тигри і леви,  
Як дріб'язкові, мстиві ліліпути.

Щоб кожен волос брати як струну,  
В'язать до паколів, плести страшну  
Інтригу... Лагідно і так зухвало!

І як невдячність виявить таку?..  
Давно б для мене світло дня не сяло,  
Коли б не дружня щирість Блефуску".

28.07.1934